

Sygn. akt V Ca 925/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Agnieszka Wiśniewska
Protokolant:	Urszula Widulińska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 07 października 2021 r., sygn. akt II C 1338/19

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie czwartym w ten sposób, że nadaje mu następującą treść: „nakazuje pobrać od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. kwotę 575,46 zł (pięćset siedemdziesiąt pięć złotych 46/100) z zaliczki zaksięgowanej w dniu 17 marca 2020 r., pod pozycją (...) oraz nakazuje zwrócić na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. kwotę 224,54 zł (dwieście dwadzieścia cztery złote 54/100) tytułem nadpłaconej zaliczki zaksięgowanej w dniu 17 marca 2020 r., pod pozycją (...).”;

oddala apelację w pozostałym zakresie;

zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz M. W. kwotę 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Agnieszka Wiśniewska

Sygn. akta V Ca 925/22

Transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia orzeczenia z dnia 3 lipca 2023 r.

[Sędzia Przewodniczący Wiśniewska Agnieszka 00:00:02.112]

Biorąc pod uwagę, że Sąd II instancji nie prowadził postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. zważył, co następuje:

Apelację uznać należy za bezzasadną w przeważającej części, z wyłączeniem apelacji odnoszącej się do pkt. 4 wyroku a podniesione w niej zarzuty nie mogły skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia za wyjątkiem jego pkt. 4.

Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, jak również prawną ocenę tych ustaleń wskazaną w pisemnych motywach orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji nie naruszył wskazanego w apelacji przepisu prawa materialnego. Sąd Rejonowy ocenił, iż na gruncie sprawy niniejszej ziściły się wszystkie przesłanki do przyznania zryczałtowanego odszkodowania za opóźniony lot i Sąd Okręgowy taką ocenę podziela.

Jednocześnie wskazać należy, że Sąd II instancji podziela również rozważania prawne poczynione w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 lutego 2020 r., wydanego w sprawie V Ca 1696/19, na którą to zresztą sprawę strona powodowa powoływała się w toku niniejszego postępowania. W sprawie tej Sąd Okręgowy w niniejszym składzie ustalił, że do opóźnienia lotu doszło z powodu dwóch niezależnych od siebie przyczyn, złych warunków atmosferycznych oraz problemów technicznych, związanych z poprzednim lotem i jednocześnie wyraził pogląd, iż gdyby lot odbył się planowo, to przyczyna opóźnienia w postaci złych warunków atmosferycznych nie miałaby znaczenia dla przedmiotowego lotu.

W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy wyraził podobne zapatrywanie i z takim rozstrzygnięciem nie zgodziła się strona apelująca, stojąc na stanowisku, iż w sytuacji, kiedy opóźnienie lotu wynika z dwóch przyczyn, z których jedna jest okolicznością nadzwyczajną, to od czasu całkowitego opóźnienia należy odjąć czas wynikający z okoliczności nadzwyczajnych. Sąd Okręgowy nie podziela powyższego zapatrywania, zaakcentować należy bowiem, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem za nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 Rozporządzenia WE nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie EWG nr 295/91, można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się, jako nieodłączny element w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne panowanie nad nimi.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, podkreślić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż zasadniczo zdarzenie w postaci złych warunków atmosferycznych może stanowić nadzwyczajną okoliczność, to jest okoliczność o charakterze nieprzewidywalnym i zewnętrznym, która nastąpiła bez woli przewoźnika, jednocześnie jednak nie można stracić z pola widzenia, iż w istocie rzeczy na gruncie sprawy niniejszej nie same złe warunki atmosferyczne spowodowały opóźnienie w locie, uniemożliwiły start samolotu, a przynajmniej strona pozwana nie wykazała skutecznie takiej okoliczności, lecz ich następstwo w postaci konieczności odlodzenia wielu samolotów i odśnieżenia lotniska. Na co strona pozwana wskazywała już w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty, pisząc, że „z uwagi jednak na panujące tego dnia wyjątkowo trudne warunki atmosferyczne i liczbę samolotów zaplanowanych na ten dzień na lotnisku w G., utworzyły się kolejki samolotów, które spowodowały, że obsługa naziemna nie nadążała za odśnieżaniem pasa startowego oraz odladaniem samolotów.”.

Sąd Odwoławczy nie kwestionuje tego, że w przypadku oblodzenia samolotu istnieje konieczność jego odlodzenia, nie oznacza to jednak, że pozwany przewoźnik jest zwolniony z obowiązku uwzględnienia takiej okoliczności w ramach wykonywania swojej działalności. Innymi słowy, fakt, że w okresie zimowym może nastąpić konieczność odlodzenia samolotu, winna być przez przewoźnika uwzględniana w siatce lotu. Przewoźnik powinien bowiem mieć na uwadze, że może dojść do kumulacji samolotów, które będą musiały się poddać procedurze odladzania, taka okoliczność wpisuje się w ramy wykonywania normalnej działalności przewoźnika. A zatem okoliczność braku niezbędnej ilościowo obsługi na lotnisku i konieczność oczekiwania na odlodzenie nie może obciążać pasażerów i powodować zwolnienia z odpowiedzialności odszkodowawczej przewoźnika. Zwłaszcza, że należy mieć również na uwadze, że strona pozwana wskazywała, że opady śniegu wystąpiły od około godz. 16:30, a zatem ok. czasu pierwotnej godziny wylotu. A tym

samym uznać należy, że w początkowej fazie opadów nie byłoby konieczności odladzania samolotów a przynajmniej mniejsza byłaby liczba samolotów, które tej procedurze musiałyby się poddać. Nie doszłoby do kumulacji czynności, innymi słowy, gdyby nie pierwsza faza opóźnienia, obciążająca przewoźnika, to nie doszłoby do spiętrzenia liczby samolotów na lotnisku, które musiały czekać na odlodzenie. Jak również procedura odśnieżania pasa startowego odbywałaby się w początkowej fazie opadów, a zatem byłaby sprawniejsza.

Jednocześnie, już na marginesie, Sąd Okręgowy pragnie zaakcentować, że nie podziela poglądu strony apelującej, że przyczynę w postaci zderzenia z ptakiem można porównywać do kwestii obsługi lotu, na skutek opadów śniegu. Zderzenie z ptakiem ma bowiem charakter całkowicie nieprzewidywalny z punktu widzenia czasu, natomiast możliwość wystąpienia opadów i związana z tym konieczność odladzania i odśnieżania w okresie końca zimy jest do przewidzenia, zwłaszcza w perspektywie kilku godzin. Tym samym przesunięcie wylotu z uwagi na usterkę techniczną doprowadziło do sytuacji wejścia w fazę gorszych warunków pogodowych i w związku z tym konsekwencji dla lotu, co przewoźnik winien był uwzględnić, bowiem konieczność odlodzenia samolotu wpisuje się niewątpliwie w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego.

Z tych względów zasadnie Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w niniejszej sprawie, trafnie uznając, że ziściły się przesłanki do przyznania powódce odszkodowania na podstawie art. 7 powołanego Rozporządzenia. Tym samym chybiony okazał się zarzut dotyczący naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 5 ust. 3 wskazanego Rozporządzenia.

Zasadne natomiast okazały się zarzuty odnoszące się do błędnego rozliczenia kosztów sądowych - wynagrodzenia biegłego w niniejszej sprawie, w sytuacji, kiedy niewątpliwie strona pozwana uiściła w toku postępowania przed Sądem I instancji zaliczkę na wynagrodzenie biegłego w kwocie 800 zł. W tej zatem części Sąd Okręgowy dokonał korekty wyroku Sądu Rejonowego, nakazując pobrać koszt opinii biegłego z uiszczonej zaliczki i jednocześnie nakazując zwrot jej nadpłaty na rzecz strony pozwanej, o czym orzeczono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

Dalej idąca apelacja, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w instancji odwoławczej zostało wydane w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., to jest zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powódki obliczone na podstawie § 2 pkt 3 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, według stanu na dzień wniesienia apelacji.

[Koniec 00:07:59.960]